

vení Šu 11 vyr. ř. v úvahu přijíti nemůže a nelze proto výkon toho práva odložit, jak napadeným usnesením se stalo.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatel má za to, že prodej akcií, jímž hrozí filiálka banky Č. v H., jest nuceným zcizením podle Šu 11 (2) vyr. řádu, po případě, že dlužno na prodej onen užití obdoby tohoto zákonného ustanovení; přisvědčiti však nelze ani onomu, ani tomuto jeho mínění. Firmě banka Č., filiálka v H., přísluší k akciím, jichž dovolací rekurs se týká, odlučovací právo, jež podle Šu 11 (1) zůstává nedotčeno vyrovnacím řízením. Druhý odstavec tohoto Šu 11, obsahující výjimku z odstavce prvního, vztahuje se podle svého jasného znění: »výkon nuceného zcizení odložit,« pouze na nucené zcizení, povolené soudem podle exekučního řádu na základě exekučního titulu, nikoli na soukromý výkon práva zadržovacího prodejem movitých věcí na burse. To vysvitá i z Šu 12 vyr. ř. s § 11 souvisejícího a mluvícího zřejmě o exekuci k uspokojení nebo k zajištění; tomu nasvědčuje též pamětní spis ministerstva k zavedení řádu konkursního, vyrovnacího a odpůřčího, v jehož statí, vztahující se na § 11 (2) konk. řádu, který zní podobně jako § 11 (2) vyr. řádu, výslovně jest řeč o exekuci. Obdoby předpisu Šu 11 (2) vyr. ř. však nelze užití, poněvadž je to zákonný předpis výjimečný a nejde o podobný případ ve smyslu Šu 7 obč. zák., nýbrž o případ podstatně jiný.

Čís. 2384.

Směrodatnou pro hranice pozemků jest mapa knihovní, nikoli mapa katastrální.

(Rozh. ze dne 14. března 1923, Rv I 552/22.)

Žalobu, by uznáno bylo právem, že žalovaným nepřísluší služebnost sváděti vodu se stavební parcely čkat. 20 a jejich stavení č. p. 3 podélným příkopem na stavební parcelu čís. 27. a že jsou povinni toho se zdržeti p r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e zamítl, o d v o l a c í s o u d jí vyhověl mimo jiné z těchto d ů v o d ů: Odvolací soud vzal za prokázáno, že u chlěva na dvoře usedlosti č. p. 3 jsou patrný zbytky po někdejším podkrovním žlabu a stružka, kterou byla voda odváděna do podélného příkopu, kdežto nyní stružka tato ústí do příčného příkopu a jest na ní zřejmo, že byla uměle vytvořena; touto stružkou a příčným příkopem jest do podélného příkopu odváděna okapová voda; ústí příčného příkopu do podélného příkopu jest uměle zhotoveno a před provedením tohoto zařízení nemohla voda stékati do podélného příkopu, nýbrž stékala hnojištěm a dvorem do návsi; hranice mezi stavebními parcelami čís. kat. 27 a 20 probíhala ve knihovní mapě právě tak jako v prvotné mapě, podle které a podle výsledku měření na místě samém jest hraniční podélný — příkop ve zmíněné již stavební parcele žalobců č. kat. 27; podél tohoto příkopu na straně ku stavení č. p. 4 jest

zed' 45 cm široká. Odvolací soud považuje tento posudek za úplný a vyčerpávající, jenž nemá odporu a nezavdává podle Šu 362 odstavec druhý c. ř. s. příčiny, aby byl podáván nový posudek týmž neb jiným znalcem. Znalec svému nálezu a posudku položil za základ jednak stav mapy knihovní a prvotné, obou o zmíněné hranici úplně shodných, jednak výsledky měření na místě samém a správnost jeho posudku není ani seslabena ani zrušena tím, že není souhlasu mezi evidenční mapou a knihovní mapou o téže hranici, poněvadž základem knihovní mapy jest prvotní mapa, pouze knihovní mapa tvoří podle Šu 74 knih. zák. a výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 11. dubna 1878 čís. 3676 doplňující část pozemkové knihy a jenom zápisem do této nabýti lze vlastnického práva k nemovitosti (§ 431 obč. zák. a §§ 69 a násl. knih. zák.).

N e j v y č š í s o u d nevyhověl dovolání a uvedl mimo jiné v

d ů v o d e c h:

Výtka neúplnosti řízení souvisí s dovolacím důvodem nesprávného právního posouzení (§ 503 čís. 4 c. ř. s.), který žalovaní spatřují v tom, že odvolací soud stojí na stanovisku, že pro určení hranic pozemků je směrodatna mapa pozemkové knihy a nikoli, jak oproti tomu zastávají žalovaní, mapa katastrální. Odvolací soud však právem stojí na uvedeném stanovisku o mapě pozemkové knihy a z toho důvodu také právem neprovedl důkazu vrchním evidenčním geometrem o tom, jaké hranice by vyšly u sporné parcely čís. 29 podle mapy katastrální. Mylně mají dovolatelé za to, že mapa pozemkové knihy jest jen kopií mapy katastrální a že tudíž pro určení hranic je tato katastrální mapa směrodatna. Základem mapy pozemkové knihy byla ovšem kopie mapy katastrální (§ 16 zákona ze dne 5. prosince 1874, čís. 92 z. zák.), ale tato kopie byla dle stavu shledaného při zakládání pozemkových knih přezkoumána, případně opravena (§ 21 cit. zák. a § 12 a 16 nař. min. sprav. ze dne 8. února 1875, čís. 13 z. zák.) a takto přezkoumaná i dotyčně opravená kopie jako samostatná mapa činila pak a jest dle výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 11. dubna 1878 čís. 3675 podstatnou součástí pozemkové knihy. Jako součást pozemkové knihy je však mapa pozemkové knihy, pokud o její správnosti není pochybnosti, — a pochybnosti takové v tomto případě nebylo — jedině při stanovení hranic pozemků směrodatna (rozh. ze dne 4. února 1920, Rv II 3/20 uveřejněné pod číslem 403 ve sbírce rozhodnutí Nejvyššího soudu).

Čís. 2385.

Obmezení plné moci (čl. 297 obch. zák.) na čas zmocnitelova života nelze vyvozovati z ustanovení Šu 28 čís. nařízení ze dne 15. září 1915, čís. 278 ř. zák.

(Rozh. ze dne 14. března 1923, Rv I 661/22.)

Žalující banka L. byla v obchodním spojení s Isidorem G-em, jenž dne 8. února 1920 zemřel. Dne 9. února dostavil se do žalující banky Dr. Jakub S., vykázal se plnou mocí Isidora G-a a žádal, by z účtu Isi-